

Kl. 16.00

Men vi vil gerne tilkendegive, at vi er yderst positive over for det her forslag. Det kan godt være, at der er ting, der kunne gøres anderledes. Det kan også godt være, at der, hvis vi pludselig havde en million eller en milliard til rådighed, var et par andre ting, vi gerne ville bruge dem til, men det er et godt fokus, og det er vigtigt, at vi vedholdende holder fast i, at vi er et viden-samfund, og at den viden skal ud og bruges dér, hvor der er brug for den.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Sohn som ordfører for forslagsstillerne.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne takke for debatten. Jeg synes, den har været utrolig gavnlig og illustrativ. Den har faktisk meget krystalklart dokumenteret, at den nuværende regering bestående af Venstre, Konservative og deres parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti, ikke har eller i hvert fald ikke på noget som helst tidspunkt under debatten har udtrykt intentioner om at efterleve Barcelo-namålsætningen om at øge forskningsinvesteringerne til 1 pct. af bruttonationalproduktet.

Jeg synes, det er meget vigtigt at få sagt til vælgerne, at den nuværende regering med dens parlamentariske grundlag ingen interesse eller vilje har til at gå den vej, hvorimod oppositionen samlet set – man kan drøfte enkeltelementer i forslaget – har positive tilkendegivelser over for SF's idé om, at vi får øget forskningsinvesteringerne til 1 pct. af bruttonationalproduktet.

Det tyder på, at vælgerne får et meget klart valg. Ønsker man at imødekomme de meldinger og anbefalinger, som Det Økonomiske Råd, som Velfærdskommissionen har lagt op til, nemlig at forudsætningen for, at vi kan skabe de nye arbejdspladser til erstatning for de mange, der forsvinder på grund af udfladning, er forskning, forskning og atter forskning, så er det det, der skal sættes på.

Hr. Lars Barfoed forsøgte jo at referere så godt, som han nu kunne, fra finanslovsforhandlingerne i 2001 omkring forskningsbevillingerne under den daværende SR-regering. Jeg vil gerne bidrage til det.

Nu må man ikke referere direkte fra forhandlingerne, men jeg kan så sige det, der er blevet sagt offentligt, nemlig at den daværende regering jo i budgettet, i finanslovsforslaget kunne se, at der var et fald. Det er ikke korrekt. Der var et drastisk fald i bevillingerne. SR-regeringen

lagde an til, at det fald ikke bare skulle elimineres, det skulle hæves, sådan at der kom en opadgående kurve.

Det var SF ikke tilfreds med. Vi ville gerne have, at kurven skulle have en lidt mere Viagramodelagtig kurve, og gudhjælpemig om ikke SF blev overgået af Det Konservative Folkeparti, som ønskede, at der skulle være en endnu stejle-re kurve, at der skulle være en endnu større stigning i forskningsinvesteringerne. Den daværende regering sagde: Ja, vi er indstillet på ikke alene at finansiere vores eget udspil, men også at gå i åben forhandling med partierne, hvis der kan blive enighed om en finansiering om at gå videre.

SF sagde: Vi er enige i, at der skal finansiering til, og De Konservative lagde armene over kors, for de vidste jo godt, at de ikke kunne finansiere noget som helst, fordi deres idé var et skatte-stop, og så kan man ikke investere i forskningen. De to ting hænger ikke sammen. Og derfor måtte Det Konservative Folkeparti melde sig ud.

Grunden til, at Det Konservative Folkeparti og Venstre kan køre rundt med det her lille show, er jo den konstatering, at der blev udskre-vet valg, før finansloven blev tilendebragt. Og derfor er det korrekt, at det blev den nye rege-rings opgave at fylde hullet op, sådan som hele Folketinget var enige om.

Det, der så bare er pointen, er, at det ikke helt blev til den der Viagramodel med stigning i forskningsudgifterne, som De Konservative ønskede. Man skulle nærmest tro, at det var sådan en prostatamodel, for der kom et lille fald. Man turde ikke rigtig binde an med den stigning, for der var ikke økonomisk dækning for den. Og det er jo det, der er den skinbarlige virkelighed. Man kan ikke have et skattestop og så samtidig foregøgle vælgerne, at man kan foretage de nød-vendige investeringer i fremtiden. De to ting hænger ikke sammen. Og det har debatten her til fulde vist.

Kl. 16.05

Så har jeg lige et par enkelte bemærkninger til videnskabsministeren. Jeg synes, det er helt fair, at man kan gå ind og tage fat på enkelte af elementerne i SF's forslag. Vi har peget på nogle muligheder. Det der med den ene milliard er så-dan set blot en skitsering af den skinbarlige vir-kelighed, nemlig at hvis man skal op på 1 pct. af BNP til brug for forskning i 2010, så skal der i hvert af de kommende 6 år lægges 1 mia. kr. til, ellers når vi ikke derop. Og det er vel at mærke oven i det niveau, vi har i dag. Det er ikke noget